

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh
poslankyne Národnej rady Slovenskej republiky Lucie Ďuriš Nicholsonovej k vládnemu
návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách
a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský
zákon) v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov
(tlač 663)

1. V čl. I bode 112 § 78d odsek 1 znie:
 „(1) Ak sú splnené podmienky pre poskytnutie finančného príspevku podľa § 71 ods. 6 a 7, § 78a a 78aa, ministerstvo poskytne žiadateľom na príslušný rozpočtový rok finančný príspevok.“.
2. V čl. I bode 112 § 78d sa vypúšťa odsek 2. Súčasne sa zrušuje označenie odseku 1.

Odôvodnenie k bodom 1 a 2:

Navrhuje sa neviazať a podmieňovať poskytovanie finančných príspevkov zo štátneho rozpočtu na výšku/možnosti rozpočtových zdrojov Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny, t. j. len do vyčerpania sumy vyčlenenej na tento účel v rozpočte ministerstva na príslušný rozpočtový rok a podľa poradia doručenia žiadosti. Takýto spôsob financovania je vhodný pre projektové financovanie, ale nie pre financovanie sociálnych služieb, ktoré majú byť garanciou práva klientov na poskytnutie alebo zabezpečenie sociálnej služby zo strany štátu. Splnenie zákonom stanovených podmienok by malo byť jediným kritériom pre poskytnutie finančného príspevku a nie skutočnosť kedy poskytovateľ začal poskytovať sociálnu službu, resp. či mu v predchádzajúcom roku bol alebo nebo príspevok poskytnutý, napr. z dôvodu že o neho vôbec nepožiadaval.

Vládou navrhovaný spôsob financovania zavádza dve kategórie nielen poskytovateľov, ale hlavne klientov. Tých, ktorým bude prispievať na sociálnu službu z verejných zdrojov (I. kategória) a tých, ktorým vôbec nepríspeje na tú istú sociálnu udalosť a ten istý druh sociálnej služby (druhotriedni občania-klienti), ak nebude mať zdroje, pričom klient vôbec nemohol ovplyvniť skutočnosť, či poskytovateľ, ktorý mu poskytuje sociálnu službu bude alebo nebude podporený z verejných zdrojov. Takáto situácia je absurdná a neprijateľná v demokratickom a právnom štáte. Garanciou účelného a efektívneho využívania poskytovaných finančných príspevkov zo štátneho rozpočtu je predsa jeho zúčtovanie. Žiadny poskytovateľ, ktorý poskytuje sociálne služby v súlade so zákonom o sociálnych službách nemôže použiť poskytnutý finančný príspevok na iné účely ako na poskytovanie pomoci a podpory pre klientov. A ak klientov nemá, resp. má neobsadené miesta po dobu dlhšiu ako 30/20 dní, je povinný poskytnutý príspevok vrátiť v celej výške.

V nadväznosti na uvedené zmeny sa súčasne navrhuje neuplatňovať pre žiadateľov o finančný príspevok poradie žiadateľov a tým aj zavedenie systému „minimálnej siete“ (0,4 pre ambulantné sociálne služby v zariadeniach s odkázanosťou a 0,9 pre pobytové sociálne služby v zariadeniach s odkázanosťou), nakoľko tým sa nezabezpečí rovnomerné pokrytie siete sociálnych služieb v jednotlivých obciach a regiónoch Slovenska. Navyše hrozí, že sa vytvorí jednostranná štruktúra a obsadia sa na trhu všetky miesta len vybranými druhmi sociálnych služieb. Je potrebné zdôrazniť, že počet miest v obci a vo vyššom územnom celku podľa kritériá 0,4 % a 0,9% na počet obyvateľov nemá žiadny reálny a vedecký základ. Uplatňovanie kritériá 0,9 % z celkového počtu obyvateľov by znamenal, že v 2 krajoch Slovenska (NSK, TSK) už

v súčasnosti prekračujú túto minimálnu hranicu. To znamená, že v týchto krajoch by už nemali vznikáť pobytové sociálne služby, resp. mohli by vzniknúť, ale bez verejnej finančnej podpory, bez ohľadu na to aké sú reálne potreby klientov. Pritom v SR je len v poradovníku čakateľov na pobytové sociálne služby 6000 osôb, vrátane uvedených krajov. Na stanovenie takýchto kritérií je potrebné najprv zistiť prevalenciu klientov pre dané druhy sociálnych služieb a až na základe dôslednej analýzy a demografických údajov (vrátane nárastu počtu starších osôb odkázaných na sociálnu službu), určiť optimálnu sieť. Systém minimálnej siete by bolo možné uplatniť, ak by sme mali zavedený štátny príspevok na odkázanosť pre všetkých občanov odkázaných na pomoc inej osoby, bez ohľadu na to, či sú v domácom prostredí alebo v pobytovom alebo ambulantom zariadení. A aj to by bolo možné len na účely príspevku na prevádzku, ale nie pre financovanie základného účelu, ktorým je odkázanosť na pomoc inej osoby, ako je to napr. v ČR, kde majú príspevok na péči alebo v Rakúsku Pflegegeld.

Aj bez uplatňovania navrhovanej „minimálnej siete“ sa dosiahne cieľ vlády, ktorá týmto návrhom chce šetriť finančné prostriedky na sociálne služby, nakoľko žiadatelia na poslednom mieste aj tak nebudú podporení z verejných zdrojov, ak sa vyčerpajú finančné zdroje určené pre MPSVR SR na tento účel zo štátneho rozpočtu na predchádzajúce skupiny žiadateľov. Aj určovanie poradia podľa dňa doručenia žiadosti, je nelogické. Poskytovatelia v obave, aby neboli vylúčení z podpory z verejných zdrojov predsa môžu podať všetci žiadosť v prvý deň lehoty, t. j. 1. júla a to ešte aj v rôznom čase. Aký to bude mať význam a ako sa potom bude určovať ďalšie poradie, túto skutočnosť však návrh zákona už neupravuje. Vytvárajú sa tým pre poskytovateľov dehonestujúce a nerovnaké podmienky, s rizikom korupcie, neprijateľné pre služby poskytované ľuďom odkázaným na pomoc z dôvodu nepriaznivej sociálnej situácie.

Meno a priezvisko

Podpis

1.

Peter OSUSKÝ

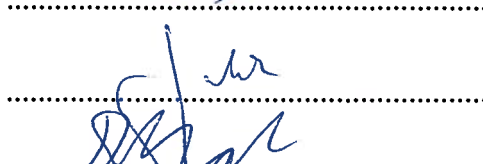
2.

Martin Poljačík

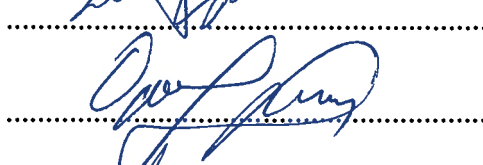
3.

MARTIN KLUS

4.

KAROL GALEK

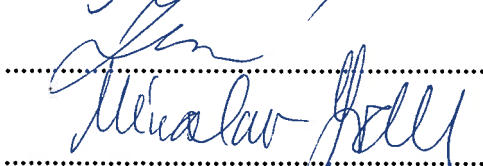
5.

ONDŘEJ VOŠTĀL

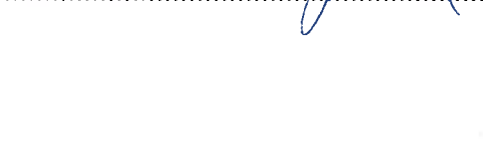
6.

JANKA CIBĀWILCOVĀ

7.

Eugen JORZYČA

8.

Aljoz Baraburli

9.

Anne Zemqwasz

10.

MIROSLAV IVAN

11. JAVISLAV GEJMCING

12. SONJA GABORČAKOVÁ

13. MIROSLAV ŠOPKO

14. RAN SUCHÁNEC

15. JAN ŠVODR

16. JAN MAROŠ

17. GÁBOR GRENDEL

18. LUCIA ŽURÍŠ NICHOLSONOVÁ